

PRZESTRZEGAMY PRAW USTANOWIONYCH PRZEZ WŁADZE

Teksty biblijne: Rz. 13,1–5

Teksty pamięciowe: 1 List Piotra 2, 13; Dz. Ap. 24, 16

„Bądźcie poddani wszelkiemu ludzkiemu porządkowi ze względu na Pana...”

„Przy tym samym usilnie staram się o to, abym wobec Boga i ludzi miał zawsze czyste sumienie.”

Szanuj władzę

Zastosowanie:

- * nie sprzeciwiam się zasadom ustanowionym przez dorosłych i przełożonych, bo wiem, że wszelka władza od Boga pochodzi,
- * sumiennie wykonuję swoje powinności i zadania,
- * złe postępowanie, kombinowanie powoduje niepokój w sercu – wtedy włącza się czerwone światło twojego sumienia, słuchaj go i nie postępuj wbrew jego ostrzeżeniom.

I. WSTĘP

1. Przedstaw dzieciom kilka różnych regulaminów np. statut kościoła, regulamin kolonii, zlotu, kodeks drogowy, regulamin ucznia, przepisy BHP, p.poż., itp. Przeglądaj je z dziećmi, odczytaj niektóre paragrafy.

Rozmowa z dziećmi na temat innych, znanych im regulaminów oraz celu ich tworzenia.

2. Słuchanie opowiadań z książki „Każdy dzień z Jezusem” w nawiązaniu do pkt. 1.

„Gorące ciasteczka i wycieczka” (29 grudnia)

Milena otworzyła piekarnik, wyjęła blaszkę z ciastkami i postawiła ją na stole. W tym momencie do kuchni wbiegł jej młodszy brat.

– O, ciasteczka! – powiedział Piotrek, zbliżając się do gorącej blaszki.

– Chwileczkę – zawołała dziewczynka szybko go odsuwając.

Chłopiec krzyknął ze złości i kopnął nogę od stołu.

– Blaszką i ciastką są gorące! Poparzyłbyś się! – powiedziała Milena.

– Co się tu dzieje? – spytała mama wchodząc do kuchni i przytulając niezadowolonego synka.

– Piotrek jest zły, ponieważ powstrzymałam go od wzięcia gorącego ciastka – wytłumaczyła mamie dziewczynka.

W tej samej chwili zadzwonił telefon i Milena poszła go odebrać. Mama zaś rozmawiała z Piotrusiem.

Po powrocie do kuchni Milena zrezygnowana opadła na krzesło.

– To była Lidka – oświadczyła dziewczynka. – Mówiła mi o regulaminie wycieczki, jaki wymyślił pastor Tuszyński. Tak bardzo chcieliśmy na nią jechać, ale teraz zastanawiam się czy to ma sens i czy jest to możliwe, abyśmy się tam dobrze bawili! Lidka powiedziała, że będzie obowiązek sprzątnięcia pokoju, że będzie przyzwoitka do towarzystwa i nawet cisza nocna od dwudziestej drugiej! Przestało mi się to podobać.

– Czy nie zachowujesz się jak Piotrek, któremu też nie podobało się, że nie pozwoliłaś mu dotknąć ciasteczek? – spytała mama.

Milena spojrzała zaskoczona.

– Nie miałam nic przeciwko temu, żeby się poczęstował ciasteczkami – powiedziała. – Po prostu nie chciałam, żeby się poparzył.

– To tak, jak pastor Tuszyński nic nie będzie miał przeciwko temu, żebyście się dobrze bawili – stwierdziła mama – ale nie chce, żeby coś się wam stało. Będzie za was odpowiedzialny. Bóg wybrał go na lidera młodzieży, jest Bożym sługą i to, co robi, robi dla waszego dobra. Spoczywa na nim odpowiedzialność za każdą osobę w tej grupie. Jestem przekonana, że znajdując się pod opieką pastora, będziecie przestrzegać zasad przez niego ustalonych.

Dziewczynka westchnęła.

– Chyba tak – powiedziała po chwili.

Uśmiechnęła się do Piotrka siedzącego cicho i wpatrującego się w ciasteczka.

– Choć tu mój mały braciszku – dodała. – Zabierzmy się wreszcie za te ciastka. Już ostygły. Myślę, że będą ci smakowały. A ja spróbuję przekonać się czy na wycieczce może być fajnie, gdy będę przestrzegać regulaminu, który wymyślił nasz pastor.

„Sygnalizacja świetlna” (8 marca)

– Zwolnij tato – ostrzegł Filip, wskazując na kępę krzaków. – Widzę policjanta, który tam się schował.

– Nie muszę zwalniać, synku – powiedział tato. – Nie przekroczyłem dozwolonej prędkości.

– Dobrze, ale czy nie czujesz się nieswojo, gdy widzisz policjanta? Czy nie może się przyczepić do ciebie o coś, co ci nawet nie przyjdzie do głowy? – zapytał chłopiec.

Tato pokręcił głową.

– Nie mam z tym problemu – powiedział zatrzymując samochód przed czerwonym światłem.

– Nie ma powodu, aby moje sumienie mi coś wyrzucało.

– nauczycielka z klubu biblijnego powiedziała, że nasze sumienia działają podobnie do sygnalizacji świetlnej. Gdy chcemy zrobić coś złego, zapala się w nim jakby czerwone światło, a zielone, gdy robimy coś dobrego. Oczywiście, nie działa to tak, że te światła zapalają się nam przed oczyma. Wydaje mi się, że rozumiem, o co jej chodziło – rzekł Filip, a tato przytaknął synowi.

– Bóg dał każdemu człowiekowi sumienie i ono działa zgodnie z naszą wiedzą na temat dobra i zła. To właśnie dlatego trzeba ćwiczyć sumienie, gdy jest się młodym. Studiowanie Biblii, modlitwa i słuchanie rad doświadczonych chrześcijan, to dobre sposoby na uwrażliwienie sumienia.

– Wiesz co, ja znam pewnego chłopaka, który robi różne złe rzeczy, mimo, że wie, iż jest to niewłaściwe. On twierdzi, że sumienie mu nic nie mówi. Nasza nauczycielka powiedziała, że dzieci takie, jak on, przebiegły na czerwonym świetle ich sumienia tyle razy, że stali się daltonistami – gdy Filip skończył mówić, zapaliło się zielone światło i samochód ruszył naprzód.

– Gdy przejedziesz skrzyżowanie na czerwonym świetle lub zrobisz coś takiego w swoim sumieniu, to może się okazać, że twój samochód lub twoje sumienie stanie się wrakiem – powiedział tato. – Oczywiście, doprowadzenie swojego życia do takiego stanu, jest o wiele poważniejsze, niż zniszczenie samochodu. – Filip przyznał tacie rację.

– No tak, ale wiesz tato? Czasami nie jestem pewien, jaki kolor pokazuje mi sygnalizacja mojego sumienia.

– Jeśli nie jesteś pewien, co jest właściwą rzeczą, przyjrzyj się pomarańczowemu światłu i zwolnij na tyle, aż będziesz wiedział, co zrobić – poradził tato. – Zachowuj się spokojnie. Nie galopuj do przodu, dopóki nie upewnisz się, że to, co chcesz zrobić, jest OK.

II. PRZEBIEG LEKCJI

1. Każdy człowiek niech się poddaje władzom, bo władze są ustanowione przez Boga.

Rozmowa z dziećmi na temat tego, jakie znają władze i w jaki sposób mogą przestrzegać praw i zasad ustanowionych przez te władze.

Odpowiedź na pytanie: Dlaczego mamy być posłuszni władzom?

Jakiej władzy przede wszystkim powinniśmy być posłuszni?

2. Czyn dobrze, a będziesz miał pochwałę od twoich opiekunów.

Nieprzestrzeganie ustalonych zasad, zawsze w konsekwencji kończy się kłopotami. Przypomnij sobie, co zdarzyło ci się, kiedy zostały złamane określone przepisy np. regulamin na kolonii lub regulamin ucznia. Jakie konsekwencje odczułeś ty lub twoi znajomi?

Przypomnij sobie historię Izraela i kilka momentów, kiedy nie przestrzegali zasad:

- nieposłuszeństwo Izraelitów na pustyni,
- kłamstwo Ananiasza i Safiry,
- odebranie Uriaszowi żony przez Dawida,

Jak zakończyły się te historie? Dlaczego? Podaj inne przykłady z Biblii, kiedy to ludzie byli nieposłuszni prawom Bożym.

„Lecz jeśli nie usłuchasz głosu Pana, Boga twego, i nie będziesz pilnie spełniał wszystkich jego przykazań i ustaw jego, ..., to nadejdą na ciebie te wszystkie przekleństwa i dosięgną cię” (5 Mjż. 28, 15)

Natomiast przestrzeganie zasad, przykazań **zawsze** przynosiło ludziom korzyści:

- Eliaz został zabrany do nieba,
- Job otrzymał od Boga w dwójnasób to, co utracił,
- Jozue mógł wejść do Ziemi Obiecanej,

Jak zakończyły się te historie, dlaczego? Podaj inne przykłady wynagrodzenia wierności Bożym zasadom.

3. Oddawajcie każdemu to, co mu się należy.

Niekiedy nie podoba nam się, że musimy poddawać się niektórym zasadom. Niektóre z tych zasad obciążają też nasze budżety domowe. Rodzice muszą płacić rachunki, podatki, cła. Robią to, chociaż woleliby, aby pieniądze, które muszą zapłacić, pozostały w ich portfelach. Jednak rodzice są odpowiedzialni i przestrzegają prawa.

Dzieci wymieniają znane im opłaty, które rodzice obowiązkowo płacą (abonament TV, tp., rachunki, podatki, składki w szkołach i przedszkolach i zborach, itp.)

Są ludzie, którzy próbują uchylać się od płacenia należnych opłat i składek. Niestety, gdy zostaną na tym przyłapani, ponoszą za to karę: muszą zapłacić więcej, wraz z należnymi odsetkami lub komornik przychodzi do ich domu i muszą oddać bankowi lub skarbowi państwa swój dobytek. Bywa i tak, że muszą iść do więzienia.

W Biblii czytamy, że powinniśmy oddawać Bogu 10 część (czyli 10%) tego, co zarobimy. Dlatego dorośli płacą w Kościele tzw. „dziesięcinę”, ty również możesz wywiązać się z tego ustanowionego przez Boga nakazu (3 Mjż. 27,30–33, 5 Mjż. 14,22–29).

III. ZAKOŃCZENIE

Jeśli będziemy posłuszni zasadom i prawu – to nie tylko przyniesie nam to korzyści, ale także ucieszy naszego Niebiańskiego Ojca.

Propozycja pieśni:

1. „Wysłuchajcie mego głosu” – Zaśpiewam Panu ... Nr 214
2. „Jezus Chrystus Panem jest” – Żółty śpiewnik z 2001 r. , pieśń nr 36

36. JEZUS CHRYSTUS PANEM JEST

Jezus Chrystus Panem jest
Król to Królów, Panów Pan
Cała ziemia Jego jest
Po najdalszy świata kres

Jezus / 2x
Królów Król / 2x
Jezus / 2x
Świata Pan / 2x
Świata Pan / 4x

IV. ZAJĘCIA INDYWIDUALNE

1. Dzieci młodsze:

– Zabawa ruchowa dla dzieci do wiersza W. Chotomskiej „Gdy zamierzasz przejść przez ulicę”

Na chodniku przystań bokiem.
Popatrz w lewo byстрыm okiem
skieruj w prawo wzrok sokoli
znów na lewo spójrz powoli.
Jezdnia wolna – więc swobodnie
mogą przez nią przejść przechodnie.

Każdy uczeń, nawet mały
zna na pamięć te sygnały
i odróżnia na ulicach
wszystkie znaki na tablicach.

Gdy widzimy, że kolega pędzi
i na jezdnię wbiega, to wołamy:
– Wracaj kłusem,
bo nie jesteś autobusem!

Tych, co się czepiają wozów,
w mig bierzemy pod swój dozór.
Złapmy ich za mankiet spodni
i krzyknijmy: – Marsz na chodnik!

Gdy na jezdni nam się zdarzy
ujrzeć piłkę i piłkarzy,
to wołamy bez obawy:
– Jezdnia nie jest do zabawy!

Gdy ujrzemy czytelnika,
co na jezdnię zszedł z chodnika,
zawołamy doń z daleka:
– Jezdnia to nie biblioteka!

Do tramwaju nie skacz w biegu
i powstrzymaj swych kolegów,
jeśli skoki chcą trenować,
na boisko ich zaprowadź!

– „Sygnalizacja świetlna” – zabawa.

Dzieci wykonują z kartonu kierownicę i kolorują ją według własnego pomysłu. Nauczyciel ma przygotowaną sygnalizację (3 kolorowe kółka). Na znak dzieci „jeżdżą samochodami” a nauczyciel kieruje ruchem poprzez pokazywanie na przemian „światel”.

2. Dzieci starsze:

– „Ciasteczka” – działania matematyczne, układanie w kolejności ilorazów lub iloczynów oraz odczytywanie tekstu pamięciowego (kolorowanie).

– Uzupełnianie tekstu słowami z Biblii (Rz. 13,3) .